

Forsikringsmæglervirksomheders mulighed for at etablere løbende samarbejde med ét eller flere forsikringselskaber om levering af data mod honorering

Lov om forsikringsformidling §§ 12 og 17, bekendtgørelse om god skik for forsikringsmæglervirksomheder § 5. Afgørelse 26. januar 2018, offentliggørelse 2. februar 2018.

Resumé

Finanstilsynet vurderer, at det ved anvendelse af tilstrækkelige foranstaltninger ikke vil være i strid med lovreglerne på området, hvis en forsikringsmæglervirksomhed indgår aftale med ét eller flere forsikringselskaber om løbende levering af data mod honorering.

Hvorvidt en sådan aftale mellem forsikringsmæglervirksomheden og forsikringselskabet er forenelig med forsikringsmæglerens hovedvirksomhed som uvildig rådgiver for dets kunder vil være bestemt af, om aftalen skaber eller kan skabe interessekonflikter og dermed så tvivl om forsikringsmæglervirksomhedens uafhængighed. Det vil således være afgørende, at virksomheden kan dokumentere, at den forebygger og eliminerer eventuelle konflikter.

Tiltag som kan forebygge interessekonflikter, kan eksempelvis være organisatorisk opdeling af medarbejderne, funktionsadskillelse af arbejdsopgaver, systemadskillelse af information mv.

Baggrund

Finanstilsynet har foretaget en vurdering af, hvorvidt en forsikringsmæglervirksomhed kan indgå samarbejdsaftale med ét eller flere forsikringselskaber om løbende levering af data mod honorering. Samarbejdet kan bl.a. bestå i tilbagemeldinger om forsikringselskabets performance på markedet, analyse af selskabets portefølje, feedback på oplagte forbedringspunkter samt

generelle tendenser for eventuelt ændret og øget forsikringsbehov hos forsikringsmæglervirksomhedens kunder.

Finanstilsynet har i sin vurdering taget udgangspunkt i et konkret koncept, men de parametre der indgår i vurderingen kan benyttes i forhold til andre lignende forretningsmodeller.

Retligt grundlag

En forsikringsmæglervirksomheds mulighed for at udøve anden virksomhed end forsikringsmægling reguleres i § 12 i bekendtgørelse af lov om forsikringsformidling:

”En forsikringsmæglervirksomhed kan udøve anden virksomhed. Denne aktivitet skal udøves i en anden virksomhed end forsikringsmæglervirksomheden. (...)”

Bemærkningerne til lovforslaget nævner imidlertid, at accessorisk virksomhed til forsikringsmæglervirksomhed er tilladt i samme juridiske enhed:

”Såkaldt accessorisk virksomhed til forsikringsmæglervirksomhed, hvor forsikringsmæglervirksomheden udnytter en erhvervet ekspertise på tilgrænsende områder til f.eks. at anbefale eller udvikle skadeforebyggende aktiviteter, udarbejde risikoprofiler, særlige riskmanagementanalyser, skadeopgørelser og -reguleringer samt katastrofesimuleringer kan som efter den gældende lov om forsikringsformidling fortsat udøves af en forsikringsmæglervirksomhed uden at der stilles krav om særlig tilladelse fra Finanstilsynet eller om at aktiviteten udskilles i en særskilt virksomhed.”

Heroverfor står hensynet til kunden, som skal sikres en uvildig rådgivning, og forsikringsmæglervirksomhedens uafhængighed af ethvert forsikringselskab.

En forsikringsmæglervirksomheds uafhængighed reguleres i § 17 i lov om forsikringsformidling og i § 5 i bekendtgørelse om god skik for forsikringsmæglervirksomheder.

Af § 17 i lov om forsikringsformidling fremgår det, at:

”En forsikringsmæglervirksomhed repræsenterer alene kunden.

Stk. 2. En forsikringsmæglervirksomhed må ikke direkte eller indirekte have sådanne forbindelser til et forsikringselskab,

der er egnet til at skabe tvivl om forsikringsmæglervirksomhedens uafhængighed af forsikringsselskabsinteresser, som ikke er en følge af virksomhedernes indbyrdes ejerforhold.”

Det fremgår endeligt af § 5 i bekendtgørelse om god skik for forsikringsmæglervirksomheder, at:

”Forsikringsmæglervirksomheden (...) under udøvelsen af hvervet som forsikringsmægler (skal) være uafhængig af ethvert forsikringsselskab, således at der ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt forsikringstilbud er indhentet på et uvildigt grundlag.

Stk. 2. Afhængighed af et forsikringsselskab kan bl.a. opstå, hvis forsikringsmæglervirksomheden

- 1) modtager direkte eller indirekte finansiell støtte fra enkelte forsikringsselskaber, eller
- 2) gør sig afhængig af forsikringsteknisk vejledning og bistand fra enkelte forsikringsselskaber eller dertil knyttede koncernselskaber.”

Finanstilsynets vurdering

Det er en klar forudsætning i lovgivningen, at forsikringsmæglervirksomheder i praksis er uafhængige af forsikringsselskaber, når de leverer ydelser til deres kunder. Forsikringsmæglervirksomhederne skal derfor løbende være opmærksomme på at forebygge og håndtere eventuelle interessekonflikter, der forhindrer dem i at handle i kundernes bedste interesser.

Indledningsvist skal Finanstilsynet bemærke, at systematiseret salg af information, som er oparbejdet i forbindelse med sit hverv som forsikringsmægler, ikke i sig selv vil være i strid med § 12 i bekendtgørelse af lov om forsikringsformidling.

En forsikringsmæglervirksomhed kan som et accessorium til sin hovedvirksomhed udnytte sin viden og erhvervet ekspertise og videreformidle denne viden og indsigt til forsikringsselskaberne mod betaling. Dette gør sig gældende uanset om et koncept, forudsætter et tættere løbende samarbejde mellem forsikringsmæglervirksomheden og forsikringsselskabet.

Hvorvidt et koncept i øvrigt er foreneligt med en forsikringsmæglers hovedvirksomhed som uvildig rådgiver for dets kunder, vil være bestemt af, om konceptet skaber eller kan skabe interessekonflikter, og dermed så tvivl om forsikringsmæglervirksomhedens uafhængighed. Det vil således være afgørende, at virksomheden kan dokumentere, at den forebygger og eliminerer eventuelle konflikter.

Finanstilsynet finder, at et koncept, kan etables indenfor rammerne af de relevante lovregler på området, men det forudsætter, at forsikringsmæglervirksomheden træffer en række foranstaltninger, og konstant er opmærksom på de indbyggede risici for, at virksomheden tilsidesætter sin forpligtelse til alene at handle i kundernes bedste interesse.

Et samarbejdskoncept skaber alt andet lige tættere, om ikke andet økonomisk bånd til de selskaber, som deltager i konceptet, end til de forsikringsselskaber, som ikke er en del heraf. For at undgå at disse bånd kan skabe interessekonflikter i forholdet mellem kunden, mægleren og forsikringsselskabet, er det nødvendigt med en skarp adskillelse internt i virksomheden.

I vurderingen af et sådan koncept vil det blive lagt til grund, at forsikringsmæglervirksomheden har foretaget nødvendige tiltag, for at imødegå eventuelle interessekonflikter og sikre virksomhedens uvildighed i forholdet til kunden.

Tiltag kan eksempelvis være organisatorisk opdeling af medarbejderne, funktionsadskillelse af arbejdsopgaver, systemadskillelse af information mv.

Finanstilsynet skal særligt fremhæve behovet for en fuldstændig adskillelse mellem de medarbejdere, som arbejder med mæglerkunder, og de medarbejdere, som arbejder med de forsikringsselskaber, som er en del af konceptet.

Adskillelsen skal sikre, at den medarbejder, som betjener en mæglerkunde, er fuldstændig uvildig i forholdet til kunden. Medarbejdere må således ikke have informationer eller have adgang til informationer, som ville kunne påvirke medarbejderen til at vælge ét forsikringsselskab frem for et andet på bekostning af kundens behov.

De tiltag, som forsikringsmæglervirksomheden foretager for at sikre forsikringsmæglerens uvildighed, skal ses som et udgangspunkt, men kan ikke nødvendigvis stå alene.

Virksomheden skal fx også sikre, at der ikke fra den øverste ledelse sendes signaler ned i organisation, som kan påvirke virksomhedens uvildighed i forholdet til kunden. Ligesom virksomheden løbende skal kontrollere og evaluere om de indførte foranstaltninger er tilstrækkelige.

Finanstilsynet har alene foretaget en vurdering i forhold til lov om forsikringsformidling. Hvorvidt et sådan koncept kan være i strid med anden lovgivning på området, fx konkurrencelovgivningen, er op til de relevante myndigheder at vurdere.